

Det er ikke mulig å sette en pris på skogen

Tobias Martin

På FN's klimakonferanse i Glasgow ble over 100 land enige om å stoppe avskogingen innen 2030. Norge er blant disse, og statsbudsjettet viser at vi gjør en innsats for å bevare regnskogen i det globale sør. Desto merkeligere blir det når satsinga vår på vern av norsk skog blir nedprioritert og regjeringen til og med planlegger kutt i bevilgningen til frivillig skogvern. Dette fikk meg til å tenke på flatehogsten i Bærumsmarka like ved Oslo som ble igangsatt for ikke altfor lenge siden. Skogsområdet nord for Østernvannet - et populært turområde - ble avsatt til denne profitable formen for skogsdrift.

Hvorfor er det lov å drive med flatehogst i norsk skog gitt at vi nettopp lovet å stoppe avskogingen? Det spiller nok inn at størsteparten av norsk skog eies av privatpersoner som velger å sette integriteten av biotoper og turområder opp mot økonomiske interesser. Jeg personlig stusser over uttrykket "å eie en skog". Arne Næss og den dypøkologiske bevegelsen oppfordrer oss til å anerkjenne at vi har et økologisk selv som knytter oss sterkt til naturen. Økosystemet er et helhetlig nettverk med utallige knytnepunkter som står i relasjon til hverandre. Følgelig er en skog ikke bare summen av individuelle trær og dyr inkludert turgåere, men en tett symbiose av disse. Denne symbiosen stopper ikke ved grensen av en skog, men har effekter utover markagrensen slik som ren luft. Vi som en del av naturen kan derfor bare nå vårt fult potensiale hvis vi anerkjenner dette. Samtidig står denne forståelsen i sterk kontrast til ideen om å kunne eie en skog - vi har ikke mulighet til dette fordi vi hører til det samme helhetlige økosystemet.

Vi profiterer av å velge å la være å drive med flatehogst - ikke for pengenes skyld, men fordi balansen vi trenger ellers blir ødelagt. Vi kan velge å vektlegge lokalsamfunnet, naturopplevelser og dyrenes avhengighet av intakte biotoper framfor økonomiske interesser av enkeltpersoner og vekstideologien. Verdien av en skog, som del av økosystemet slik Arne Næss ville forstått det, kan ikke måles i penger, og like lite lar skogen eie seg.